

Publicerad 2008-10-30 23:58 av Cricke

En komplicerad kärlekshistoria del 1

Joacim & Stella

Inte förrän en människa själv har upplevt det kan hon förstå hur det känns att bli sårad på riktigt. Joacim minns hur han försökte muntra upp Jacke efter det att hans flickvän gjort slut. Minnena finns kvar, alla upplyftande kommentarer som kom ur hans mun. Då var det svårt för honom att förstå hur någon tappa allt bara på grund av vad en annan människa gjort. Det finns alltid fler tjejer att träffa och nya romanser att uppleva var hans tankar. Men det var en annan tid och en annan plats, i nuet träffade pilen som han inte trodde existerade honom rakt i bröstet och borrade sig långt in i hjärtat.

Där han ligger i sin säng och tittar på väggen in till det rum där en annan har tagit plats i Stellas säng förstår han nu. Joacim vänder och vrider på sig, försöker tänka på något annat men bilden av Stella med en annan kille i köket går inte att radera från näthinnan. Gråten står honom upp i halsen och hur hårt han än blundar är han förföljd, ångesten är som en tvångströja och den går inte att få av hur mycket han än försöker.

Gårdagskvällen blev inte som hon föreställt sig. Kvällen som började med glädje för att en av hennes bästa vänner äntligen hört av sig igen förvandlades till en mardröm. Stella sneglar på väggen som skiljer hennes rum från hans. Är han där inne? Vad försiggår i hans tankar? Kommer han någonsin att se på henne med samma blick igen? Är det möjligt att förlåta?

Joacim tar på sig en vit t-shirt och smyger ut i köket. Smaken av det han dricker är avskyvärd, juicen i kylen smakar precis samma apelsinsmak som groggen kvällen innan. På väg tillbaka mot sitt rum hörs ett gnissel och en dörr öppnas. Han ser rakt fram och ökar takten in i sitt rum, samtidigt som dörren till hans rum slår igen faller Joacim rakt ner på sin säng.

Stella tittar på Joacim när han går, ja nästan springer förbi. Hans ansiktsuttryck gör henne alldeles tom. Hur hon kunde varit så dum frågar hon sig själv.

Det blinkar på dataskärmen. Joacim reser sig för att se efter vem det är som skickat meddelande på MSN. Han blir sittandes framför datorn och ser på meddelandet från rummet bredvid, från Stella. De träffade inte på varandra under hela dagen igår. Att det inte var en tillfällighet vet Joacim med säkerhet, de undvek varandra nu. Joacim tvekar, något inom honom vill spruta ut ord och meningar till henne men samma något får honom att inte göra det. Ska han verkligen svara? Det känns som att han egentligen bara vill ignorera henne, men det går inte. Sekunderna tickar iväg till minuter innan händerna dansar iväg över tangentbordet.

Stella: Hej! Vad gör du?

Joacim: Hej! Inte mycket, försöker plugga men det går inte så bra! Sj?

Stella: Ok! Typ samma här. Förstår du ngt av det vi har tills imån lr?

Joacim: Nja lite men inte allt direkt. Du då?

Stella: Verkligen inte. Men ibland förstår man inte saker liksom.

Joacim: Nää vissa saker kan man verkligen inte förstå!!

Stella: Men om man pratar om dem med andra blir det oftast lättare!

Joacim: Kanske det, men ibland är det bättre att plugga själv..

Stella: japp ibland kanske...

Joacim: Ska nog lägga mig nu. God natt

Stella: Mmm jag med. Sov gott! Puss!

Stella väntar på ett sista svar men meddelandefönstret förblir blankt. Ett litet ord kan betyda skillnaden mellan att må bra eller dåligt. Hoppet lämnar Stellas hjärta och flyger ut med kvällsbrisen genom fönstret. Negativa tankar kommer krypande, dem letar sig upp genom kroppen och fyller henne. Att prata med någon online istället för i verkligheten är mycket lättare på ett sätt men samtidigt oerhört svårt och opersonligt. Stella önskar att hon hade mod till att gå in till Joacim och bara förklara allt och be om ursäkt och sedan hålla om honom hårt och visa sina känslor. Tankarna förvandlas till drömmar för Stella där hon ligger ihopkrupen i sin säng.

Deras samtal på MSN gjorde honom inte mycket klokare. Vad diskuterade dem egentligen, var det om plugget eller det som har hänt mellan dem? Joacim sjunker ner i sin säng. Hur länge skulle det gå innan de skulle prata med varandra på riktigt? Hur länge skulle det gå innan han förlät henne? Kunde han förlåta henne?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cricke med Poeter.se id #25692 innehar upphovsrätten